עם נחרותו, לא כן שוא נמי מצינו עלמד מלדת וכי אמנ עמנו מרי בנן ובאגיטו
ימי זקנה הפליא כי לעמוד עמו לעומת פתם ולחמותו כחיוס הזה נזדע על קיומו ומגדלו
לתורה ולחופה ולמעשים (עפי׳ מהמקנה זקיני הקדוש נעל פיק זליל על הסטמת פתחו
מנכרים כי יזכהו לגדלו לתורה לחופה ולמעשים טובים, מעתיק כי לנו לסקדים קודם
חופה ומקיש לו מצד הקדוש זליל עפי׳ סמיק כחוהות עיב עיל ולזה היה מעמה ידיו על
ולם בניו ובמתיו ומפיל מנכרים לחופה ולמעשים טובים לסיימו בנים ובנות טובות
סמהנגים כסורה ויען שנכלל זה גם מענין על עלמו מס יכלה לזכות בנים ובנות טובות
לריך לקדם ולעיר עלמו לכן נקם נאמי ליקנה לסניסם בכלל מעשים סטובים ובנים ובמתיו,
ודפחיס) חוכה לילות בנים ובני בנים טובים ויקרים בלבותם ומלוים בשמחיסם, לים לסמ
חלה לו יכיר טובה סמיים ולחיקולי מהיקר זה שלשו בחוכי כי כי כלחה לו בעליל כי יד
כי לטובה עליו וזה עטרת זקנים בני בנים לזקנים לייקר סם בני בנים לשמרים גרמקם
ומחבבם ביחר, ומפיים ומפלרת בנים לחותם כי נחלו חבנים סטלדו בימי נחרות לחותיסם
יעים לסמ גברה סם סחלוה קבם לכון סיסי סרחם ולידסם בקדושם כיב חבל מי סמוליד
בימי זקנותו עם לסמ כבר עברו סחלוות וחלפו לשו לזה כל בוטמה בלסי לסי לבדו וחורתו
ולידתו על זרעו בקדושה ועסרם וכיון בסוכה סיקד כילי עולם לזי גם סבנין לסמ חועמד
עליו עומד בעיקור וחזק יעים רבים וחו ושפלים בנים לחותם בזקנים לסמ בזקנותם
סחולכים בדרך סיסר בעיני חלקים וחדם זה גרם לבנים לחותם חזקנים לסמ לזקנותם
סולידו חבנים כליל:

ודהנה ככל סחיון הזה נלמד בלצד סחוסיב זליל, בבכח סקנייס ריח חלד בסיום זקיני
סחוסיב בעל סחיים קיפר זליל בין בניס וחלד סחבריסו סחברת סקדם זקסני סרבית
סלדקת סטפורסמת לסם חיל סרם קרל זליל בה זקיני עחוסיב רציני עקיבא ליגר זליל
חניד דקיק פחכם וסחדיקם יעיל בן רלסון וסקם לו בלידסה, ויסי בסקבוסם בלדסם עמדו
לפני זקיני בעל חיים זליל ליהם היה סחבעידו וסחלו יולדו רציני לסם ליסי פועל בממחר
סרבנים ללדם ולקלר סבני לידסה, ויען לסם ויחער סלא ידעתם עחער חזיל על סקרל
ורח הסמם וצל הסמם עד בלא סקנה בעצו בל לריך זה זרחה בעצו בל לריך
לחר וסקוסי בעה כי לריך יולר לי ולין רלוי לקלר יני לריך לחר יני לריך זה בשעולות
וסקסדלות קוסת, ולמחברסו סרבית לחר בל חיללי כי גם זה לך בן לא לי לבד יהיה
כי גם לך יהי׳ לגדלו ולחכבו וחביו קבל לו **שמואל בנימין** סיה לחעיו זליל, וינדל
הבער ויהי ליולד בעשותיו לחנותיו סקדושים כי היה בן יקיר בן ימין וחביו הקדוש בם עיניו
עליו לעומת להדריכו וללמדו תורה לפי ערך בחותיו, ויהי ימיו ימים בל לעל וכל בני
ביתו בל זקיניו זליל כחלו וכפלו למעכב בחלוים קבים וביניהם הבן יקיר בחוחל בניגין
בחיותו בר היה בכיר ויהי בכניה גדולה וברבו בחבלות ובדיוטם עבודו וחוסיפו לו עם בחרבים
על עמו ועמם לו בחבה חולדים עבדו רחם יולד ובכל לי היה עסוכן עד בחחריות
בפעמו הרופדים בחוץ טעה למות ויקרחו חם בני חיק לעבות בריחי להם וכן עבו ובדליקו
כרות והתפללו תפלות בכחובות והרופדים עומדים בבו בחרר בחבה ויקומו מבכחם ודבכו
הרופדים לל זקיניו זליל ידעבו חדוניו כי היה בלבים קדוש חתה לם בחבלבך לו חזכות
להושיע לבבך מלדיו לפם הקה ובבעבו לבי בחולה הת בדברים חלו ילחו מפי דופדים
גדולים הבעיד ל״ע בזויים בחדר לבל סיזבו לחר כחבי יד קדבו בו ויחל עפם הת בני
ס׳ חלהיו בחפלה קלרה ויהיל בחולה בגדול חליבי בחחיל לעשק בעשו יבריחל היה ס׳ לחר
ובעבו בחד ובבן ובחקבלה חפלחם ומעבו בדופדים עפם ידעבו ביותר כי היה בלקים לחת
כי לפי לחות עיניכו כעת בחדרם בחוה בלבבבו בירחפא מחליו ובעיב להם מעני לו בר
בחבוה לפילו רגע לי, ובחדי ס׳ כי לו בעבו ולו כלו רחמיו! ומין בעין בלפם בפסולה